

El lli

(ALDC, II, L 15. El lli)

El llat. LECTU, per vocalització de la -c- implosiva, va passar a *l[ɛj]tu a la Romània occidental; la [ɛ] oberta, condicionada per la iod, va diftongar, *lie[j]tu i, a partir d'aquí, van tenir lloc diverses reduccions vocàliques. El cat. *llit*, general a tot el domini (tret de *cama* de loc. adjacents al castelanoaragonès 87, 93, 94 i loc. 178), va monoftongar

el diftong (*lie[j]t > lii[j]t > lit) a més de palatalitzar la l- inicial (> *llit*). Aquest doble resultat contrasta amb el de l'oc. *lieit*, *liech*, *let*, sense palatalització i manteniment del diftong i una monoftongació diferent, i amb el de l'arag. ant. *lieto* i mod. *leito*, també sense palatalització i que podrien ser monoftongacions diverses de l'anterior *lieito.

liech

lieit, let

ant. lieto; leito

cama

llit
altres respostes